

Η εορτή του Προφήτη Ηλία στο χωριό Μααλούλε, πλησίον της Ναζαρέτ (ΦΩΤΟ)

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Η μνήμη του [Προφήτη Ηλία](#) (με το παλαιό εορτολόγιο) τιμήθηκε μεθεορτίως το Σάββατο 5 Αυγούστου 2023 από το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων στον ομώνυμο Ιερό Ναό, στο χωριό Μααλούλε, πλησίον της Ναζαρέτ.

Ο [Πατριάρχης Ιεροσολύμων](#) κ.κ. Θεόφιλος ιερούργησε στον συγκεκριμένο Ναό, συλλειτουργούντων του Μητροπολίτη Ναζαρέτ κ. Κυριακού, του Μητροπολίτη Καπιτωλιάδος κ. Ησυχίου και του Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου, Αγιοταφитών Ιερομονάχων, ων πρώτος ο Γέρων Καμαράσης Αρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, Αραβοφώνων Πρεσβυτέρων, του π. Συμεών της Ιεράς Μητροπόλεως Ναζαρέτ.

“Αξιοσημείωτο είναι ότι η προσωπικότητα του Προφήτη Ηλία κατέχει εξέχουσα θέση τόσο στην Παλαιά όσο και στην Καινή Διαθήκη. Και τούτο, διότι ο Θεσβίτης Ηλίας αναγνωρίζεται ως «ο δεύτερος Πρόδρομος της

παρουσίας Χριστού», δηλονότι των εσχάτων της ημέρας της Κρίσεως.”,
είπε μεταξύ άλλων στην ομιλία του ο Μακαριώτατος.

Έψαλλαν μέλη της χορωδίας της Ναζαρέτ και της χορωδίας της Άκκρης. Συμμετείχαν Αραβόφωνοι πιστοί, απόγονοι των ιδρυτών του Ναού, και άλλοι από τη Ναζαρέτ.

Ο Ιερός Ναός αυτός ανήκε στην Ελληνορθόδοξη Αραβόφωνη Κοινότητα της Μααλούλε, εγκαταλείφθηκε όμως εξαιτίας των γεγονότων κατά την ίδρυση του κράτους του Ισραήλ το 1948. Εργασίες συντήρησης έγιναν κατά τα τελευταία έτη με μέριμνα του Πατριαρχείου και του Σεβασμιωτάτου [**Μητροπολίτη Ναζαρέτ**](#) κ. Κυριακού, με δαπάνη του ηγουμένου του Θαβώρ Αρχιμανδρίτη π. Ιλαρίωνος, και με την άδεια του Ισραηλινού στρατού. Σε αυτόν τον Ιερό Ναό τελείται θεία Λειτουργία κατά τον εορτασμό του Προφήτη Ηλία.

Μετά την θεία Λειτουργία παρατέθηκε δεξίωση αναψυχής υπό των συντηρούντων τον Ναόν Αρχιμανδρίτου π. Ιλαρίωνος και της συνοδείας αυτού. Το μεσημέρι παρατέθηκε τράπεζα στον Μακαριώτατο και την συνοδεία Αυτού υπό του Μητροπολίτη Ναζαρέτ κ. Κυριακού στην Μητρόπολη.

Ολόκληρη η ομιλία του Πατριάρχη Ιεροσολύμων

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὡμίλησεν ὁ Μακαριώτατος διὰ τῆς κάτωθι ὁμιλίας Αὐτοῦ ὡς ἔπεται:

«Ὅτε σύ Προφῆτα θεσπέσιε, τῷ Θεῷ δι' ἀρετῆς, καὶ πολιτείας ἀκραιφνοῦς, συνεκράθης παρ' αὐτοῦ, τὴν ἐξουσίαν εἰληφώς, τὴν κτίσιν, κατὰ γνώμην μετερρύθμισας, καὶ πύλας, μετοῦ θέλων ἀπέκλεισας, καὶ ἄνωθεν πῦρ κατήγαγες, καὶ δυσσεβεῖς κατανάλωσας, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί,

Ὁ ἑνσαρκος ἄγγελος καὶ τῶν προφητῶν ἡ κρηπὶς, Ἡλίας ὁ ἑνδοξος, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ, ἵνα εὐχαριστιακῶς ἐορτάσωμεν τὴν ἱεράν μνήμην τῆς εἰς οὐρανοὺς πυρφόρου ἀναβάσεως αὐτοῦ.

Ἐξαίρων τὴν προσωπικότητα τοῦ Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου, ὁ Σειράχ λέγει περὶ αὐτοῦ: «Καὶ ἀνέστη Ἡλίας Προφήτης ὡς πῦρ καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ὡς λαμπὰς ἐκαίετο· ὃς ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς λιμόν καὶ τῷ ζήλῳ αὐτοῦ ὀλιγοποίησεν αὐτούς· ἐν λόγῳ

Κυρίου ανέσχε οὐρανόν, κατήγαγεν οὕτως τρίς πῦρ· ὡς ἐδοξάσθης Ἡλία ἐν τοῖς θαυμασίοις σου! καί τίς ὁμοίός σου καυχᾶσθαι»! (Σοφία Σειράχ 48,1-4). Ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, ἀναφερόμενος εἰς τὴν δύναμιν τῆς προσευχῆς τοῦ δικαίου ἀνθρώπου λέγει ἐν τῇ Καθολικῇ Ἐπιστολῇ αὐτοῦ: «...πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. Ἡλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτούς τρεῖς καὶ μῆνας ἑξ· καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετόν ἔδωκε καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τον καρπὸν αὐτῆς», (Ιακ. 5, 16-18),

Οἱ δὲ εὐαγγελισταὶ Μάρκος καὶ Λουκᾶς ποιοῦνται μνεῖαν τῆς παρουσίας τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ κατὰ τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ: «Καὶ μεθ' ἡμέρας ἑξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλόν κατ' ἰδίαν μόνους· καὶ μετεμορφώθη ἐμπροσθεν αὐτῶν... καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἡλίας σὺν Μωϋσεῖ καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ Ἰησοῦ», (Μάρκ. 9,2-4/ Λουκ. 9, 28-30).

Ἡ συλλάλησις, τούτέστιν ἡ συνομιλία τοῦ Ἡλιοῦ καὶ τοῦ Μωϋσέως μετὰ τοῦ Ἰησοῦ, ἐπιμαρτυρεῖ τὸ γεγονός ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι Κύριος τοῦ Νόμου [Μωσαϊκοῦ] καὶ τῶν προφητῶν καὶ ὁ μὲν Μωϋσῆς ἐμφανίζεται ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Νόμου, ὁ δὲ Ἡλίας ὡς ἐκπρόσωπος τῶν Προφητῶν κατὰ τὴν ἐρμηνείαν τοῦ Ὠριγένους καὶ τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας. «Μωϋσῆς μὲν τοῦ νόμου τὸ πρόσωπον δηλῶν. Ἡλίας δὲ

τῶν προφητῶν· αὐτὸς γὰρ [ὁ Χριστός] ἦν νόμου καὶ Προφητῶν Κύριος».

Τοσοῦτον διεκρίθη ὁ Ἥλιος, ὥστε οὗτος μόνος ἐκ τῶν προφητῶν ἡξιώθη μετὰ τοῦ Μωϋσέως τῆς συνομιλίας μετὰ τοῦ Μεταμορφωθέντος Χριστοῦ, τόν ὁποῖον [Χριστόν] ἐγνώρισαν ἀμφότεροι εἰς τό ὅρος Σινᾶ, ὁ μὲν Μωϋσῆς «ἐκ πυρός ἀτμίδι καί γνόφῳ», ὁ δέ Ἥλιος «ἐν αὖρα λεπτοτάτῃ» (Γ' Βασιλειῶν 19,22). Οὗτοι ἐγνώρισαν τόν Θεόν ἰδίῳις ὁμμασιν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Μεταμορφωθέντος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ ὅρει Θαβώρ, ἀποτελοῦντες οὕτως ἐξαίρεσιν εἰς τόν λόγον τοῦ Κυρίου πρὸς τούς μαθητάς αὐτοῦ: «Ἀμήν γάρ λέγω ὑμῖν ὅτι πολλοί προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε καὶ οὐκ εἶδον καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε καὶ οὐκ ἤκουσαν», (Ματθ. 13,17).

Ὅντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ Θεσβίτης Ἥλιος ἔτυχε ἰδιαιτέρας εὐνοίας παρὰ τοῦ Θεοῦ. Καί τοῦτο διότι οὗτος «συνεκράθη, τουτέστιν συνενώθη τῷ Θεῷ δι' ἀρετῆς καὶ πολιτείας ἀκραιφνοῦς», ὡς λέγει ὁ ὕμνογράφος: «...σύ Προφῆτα θεσπέσιε, τῷ Θεῷ δι' ἀρετῆς, καὶ πολιτείας ἀκραιφνοῦς, συνεκράθης παρ' αὐτοῦ, τήν ἐξουσίαν εἰληφώς, τήν κτίσιν, κατὰ γνώμην μετερρύθμισας, καὶ πύλας, ὑετοῦ θέλων ἀπέκλεισας, καὶ ἄνωθεν πῦρ κατήγαγες, καὶ δυσσεβεῖς κατηνάλωσας, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔλαβον καὶ οἱ μαθηταί τοῦ Χριστοῦ καὶ οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς: «ἰδού», λέγει Κύριος, «δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ ἀδικήσῃ», (Λουκ. 10,19). Ἑρμηνεύων τούς Κυριακούς τούτους λόγους ὁ Μέγας Βασίλειος ἐπισημαίνει ὅτι εἶναι ἀμήχανον δηλαδή ἀδύνατον ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐξασκήσῃ τὴν ἐξουσίαν ταύτην, ἐὰν προηγουμένως δέν ἔχη

καθαρίσει τόν ἑαυτόν του καί ἐνισχυθῇ ὑπό τοῦ Κυρίου: «Ἀμήχανον ἐπιβῆναι ἐπὶ ἄσπίδα καί βασιλίσκον καί καταπατῆσαι λέοντα καί δράκοντα, μὴ πρότερον, καθ' ὃ δυνατόν ἀνθρώπῳ ἐκκαθάραντα ἑαυτόν δυναμωθῆναι παρὰ τοῦ εἰπόντος τοῖς ἀποστόλοις ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν δύναμιν πατεῖν ἐπάνω ὄψεων καὶ σκορπίων».

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ ἀκούων καί τηρῶν τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, οὗτος δύναται διὰ τῆς ἐνεργείας τῆς θείας Χάριτος νὰ γίνῃ κοινωνός τῆς δυνάμεως τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, ὡς τοιοῦτος ἐγένετο ὁ ἀκολουθήσας αὐτόν προφήτης Ἐλισσαῖος, Ἰδοὺ διὰ τί ὁ σοφός Παῦλος παραγγέλλει λέγων: «Μόνον ἀξίως τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε», (Φιλιπ. 1,27).

Ἀξιοσημεῖωτον ὅτι ἡ προσωπικότης τοῦ Προφήτου Ηλιοῦ κατέχει ἐξέχουσαν θέσιν τόσον ἐν τῇ Παλαιᾷ ὥσον καί ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ. Καί τοῦτο, διότι ὁ Θεσβίτης Ἡλίας ἀναγνωρίζεται ὡς «ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ», δηλονότι τῶν ἐσχάτων τῆς ἡμέρας τῆς Κρίσεως. Περί τῆς ἐπὶ τῶν ἐσχάτων ἐπανεμφανίσεως τοῦ ζηλωτοῦ Ἡλίου ὁ μέν προφήτης Μαλαχίας προαναφωνεῖ περὶ αὐτοῦ: «καί ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμῖν Ηλίαν τόν Θεσβίτην, πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καί ἐπιφανῆ», (Μαλ. 4,4).

Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἰς τὴν ἐπερώτησιν τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ λεγόντων: «τί οὖν οἱ Γραμματεῖς λέγουσιν ὅτι Ἡλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον;» εἶπεν αὐτοῖς: «Ἡλίας μέν ἔρχεται πρῶτον καί ἀποκαταστήσει πάντα», (Ματθ. 17,10). Κατὰ τὴν ἐρμηνείαν

τῶν ἐγκρίτων πατέρων τῆς Ἐκκλησίας ἐνταῦθα ὁ Κύριος ὁμιλεῖ περὶ τῆς Δευτέρας Αὐτοῦ Παρουσίας, τῆς ὁποίας ὁ Ἥλιος θά εἶναι ὁ Πρόδρομος. «Λέγω δέ ὑμῖν», συνεχίζει ὁ Κύριος, «ὅτι Ἥλιος ἤδη ἦλθεν καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν», (Ματθ. 17,12) Ο δεύτερος οὗτος Ἥλιος εἶναι Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, ὁ ὁποῖος ἦλθε πρό τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος καὶ Βαπτιστής ἦτο ὅμοιος πρὸς τὸν Θεσβίτην Ἥλιαν εἰς πολλά, δι' ὃ καὶ ἡ Γραφή ὀνομάζει αὐτόν: «ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλιοῦ», (Λουκ.

1, 17). Ερμηνεύων τούς λόγους τούτους ὁ Ζυγαβηνός ὡς καὶ ὁ Ωριγένης λέγουν: «Πνεῦμα μὲν ὠνόμασεν [ἡ Γραφή] τό πνευματικόν χάρισμα, δύναμιν δέ τὴν ἐνέργειαν. Λέγει γοῦν (λοιπόν) ὅτι καὶ τό χάρισμα καὶ τὴν ἐνέργειαν ἔξει τοῦ Ἡλιοῦ».

Ἡμεῖς δέ οἱ πόθῳ τελοῦντες τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Προφήτου Ηλιοῦ μετὰ τοῦ εἰαίς τῆς Προφήτου τολλά».

